Р Е Ш Е Н И Е
№ 2015

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 15.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1689** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” С. (Д”ИТ” С.), срещу решение от 02.01.2013г. по НАХД №10376/2012г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) №22-2203894/27.01.2012г., издадено от Директора на Д”ИТ” С., с което на [фирма] ([фирма]), е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл.416, ал.5 във вр чл.414, ал.3 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.62, ал.1 във вр. с чл1, ал.2 от КТ. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в явно противоречие с материалния закон и изцяло необосновано. Моли се, съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да се потвърди НП. В съдебно заседание жалбоподателя, представлява се от юрисконсулт С..

Ответникът по касационната жалба, не се представлява.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

С обжалваното съдебно решение от 02.01.2013г. по НАХД №10376/12г., СРС е отменил НП №22-2203894/27.01.2012г., издадено от Директора на Д"ИТ" С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" на осн. чл.414, ал.3 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.
Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.
Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.
За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Тези изводи не се споделят от касационната инстанция. Неправилно районният съд е приел, че в АУАН и издаденото НП, липсва дата на извършеното нарушение. Този вид нарушение се осъществява чрез бездействие, както е констатирал и въззивният състав. Бездействието по своята същност изключва посочването на конкретна дата на извършването му. От приложените писмени доказателства - собственоръчно написана декларация, граждански договор №109/01.09.2011г., както и от свидетелските показания на Я. и М., може да се направи обоснован извод, че при извършена проверка на място на 07.12.2011г., лицето Т. М. е полагало труд, при установено работно време от 07.30ч. до 11.30ч. и определено работно място – Клинична лаборатория. Актосъставителят приема, че М. е полагала труд без сключен трудов договор в писмена форма с дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на П..1, т.1 от ДР на КТ. При тези данни безспорно е налице констатираното нарушение на разпоредбата на чл.62, ал.1 от КТ - трудовият договор се сключва в писмена форма и на ал.2 от същата норма - отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Гражданският договор в процесния случай прикрива трудово правоотношение. Стъпвайки на тези фактически констатации, АНО правилно е приел, че липсва сключен трудов договор в писмена форма между въззивния жалбоподател и М.. От тук коректно е ангажирал отговорността на дружеството - работодател, по чл.414, ал.3 от КТ. Наложената от АНО глоба е в минималния размер, предвиден в санкционната норма и според настоящия съдебен състав съответства на тежестта на нарушението и степента на вината на нарушителя. Липсват данни друг път да е нарушавал трудовото законодателство. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се потвърди процесното НП.
Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 02.01.2013г. по НАХД №10376/11г. на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление №22-2203894/27.01.2012г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], като вместо него ПОСТАНОВЯВА:
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22-2203894/ 27.01.2012г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция" на основание чл.416,

ал.5 във вр чл.414, ал.3 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.62, ал.1 във вр. с чл1, ал.2 от КТ.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.